

Подсъдимият Н. М. Д. от гр. Кърджали е предаден на съд по обвинение за извършени престъпления по чл.198 ал.1 и по чл. 214 ал.1 от НК, осъществено по време, начин и място, подробно описани в обстоятелствената част на обвинителния акт.

В съдебно заседание подсъдимият не се признава за виновен и подробно обяснява за случилото се. Твърди, че пострадалия Г. Х. му е дължал пари, но понеже не е имал възможност да му ги върне, доброволно е дал телефона си за да бъде заложен. Залогът е станал на негово име тъй като Х. е бил непълнолетен.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Подсъдимият Н. Д. е предаден на съд за това, че: 1. на 28.09.2021 г. в гр. Кърджали, е отнел чужди движими вещи - 1 бр. мобилен телефон, марка „****“, модел „*****“, с IMEI №: ***** и ***** на стойност 1230.60 лв., ведно с 1 бр. сим карта на „Виваком“ на стойност 10.00 лв. и 1 бр. силиконов протектор /кейс/ на стойност 22.50 лв., всичко на обща стойност 1 263.10 лева, от владението на Г. М. Х. от гр. Кърджали, с намерение противозаконно да ги присвои, като е употребил за това сила - хванал го за ръката и издърпал от джоба на якето му мобилния телефон, и заплашване с думите „Дай си телефона или ще те пребия“ - престъпление по чл. 198, ал. 1 от НК.

2. На 30.09.2021 г. в гр. Кърджали, с цел да набави за себе си и за другото - А. М. З. от гр. Кърджали, имотна облага - за всеки от тях по 100.00 лева, общо в размер на 200.00 лв., принудил Д. Г. С. от гр. Кърджали, чрез заплашване - че няма да предостави заложния билет и да освободи от залог отнетия и оставен преди това от него в заложна къща „*****“ гр. Кърджали мобилен телефон марка „****“, модел „*****“, ползван от сина й Г. М. Х., да извърши нещо противно на волята й - да му даде парична сума в размер на 200.00 лева, и с това й е причинил имотна вреда в размер на същата сума - престъпление по чл. 214, ал. 1 от НК.

В обвинителният акт е изложена следната фактическа обстановка:

Подс. Н. Д. и непълнолетния свид. Г. Х. се познавали от няколко години, по повод контактите им в от общи компании. Свид. Х. се страхувал от подс. Д., тъй като последния често го обиждал, посягал да го удрия и заплашвал в присъствието на техни приятели и познати. При срещите им подс. Д., забелязъл че свид. Х. ползва мобилен апарат марка „****“, модел „*****“, с IMEI №: ***** и ***** . Въпросният мобилен апарат бил подарен на свид. Х. от майка му - св. Д. С., която го закупила като нов от хипермаркет „Технополис“ гр. Кърджали за сумата от 1529.00 лв., като

в същия била поставена СИМ карта на мобилен оператор „Виваком“.

През лятото на 2021 г. свид. Г. Х. се нуждаел от парични средства, поради което взел на заем от свид. А. З. - негов познат и познат на подс. Д., сумата от 230 лева. Уговорката между двамата била, свид. Х. да върне парите на З. през м. август 2021 година. Свид. Г. Х. върнал на свид. А. З. сумата от 130 лева, като останалата сума от 100 лева не му възстановил до края на месец август 2021 г.. По този повод свид. З. търсил свид. Х. и настоявал да му върне останалата сума, но последния не му възстановил сумата и започнал да отбягва контакти с него, и да не му вдига телефона. Впоследствие при разговор между свид. А. З. и подс. Д., последния разбрал от З., че свид. Х. му дължи сумата от 100 лева. Подс. Д. предложил на свид. З., той да му съдейства и да вземе от Г. Х. сумата от 100 лева и да я върне на З., при което последния се съгласил.

На 28.09.2022 г., около 13.00 часа, пострадалия св. Г. Х. обядвал сам в заведение „Тракийска гозба“, находящо се в гр.Кърджали, ул.“Иван Вазов“№ 2. След като се нахранил, свид. Х. излезнал навън и видял, че по улицата от страната на магазин „Адидас“ се движел подс. Д.. В същия момент, подсъдимият също забелязал свид. Х. и се приближил до него. Д. дръпнал леко настрани свид. Г. Х. и му казал да тръгне с него, като не му обяснил къде ще ходят. Свид. Г. Х. се изплашил и тръгнал с подсъдимия. Двамата стигнали пеша до блок, намиращ се срещу сградата на банка „ДСК“ гр. Кърджали, при което подс. Д. заявил на свид. Х., че парите които дължал на А. З., вече ги дължи на него и не са сто лева, а са триста лева. Пред един от входовете на същия блок, подс. Д. хванал ръката на свид. Г. Х. и отправил към него със заплашителен тон думите „Дай си телефона или ще те пребия“. Изплашен свид. Х. не реагирал и не оказвал съпротива, при което подс. Д. започнал да опипва джобовете на анцунга му и да търси телефона му. След като не открил телефоната там, подс. Д. започнал да търси телефона в джобовете на якето, с което бил облечен Х.. Опипвайки левия джоб на якето на свид. Х., Д. установил, че телефона му е там и след като отворил ципа на джоба, бръкнал и издърпал мобилния му апарат марка „****“, модел „*****“, с IMEI №: ***** и ***** , ведно с поставената в него сим карта и силиконов протектор /кейс/. След като взел мобилния апарат на свид. Х., подс. Д. отишъл до намиращата се в близост Заложна къща „*****“ на ул. „Червена стена“ 10 в гр. Кърджали, за да заложи телефона, а свид. Х. останал на мястото да го изчака по нареждане на подсъдимия. В заложната къща, подс. Д. предложил на свид. М. Р. К. - управител и собственик на Заложна къща „*****“, да остави в залог мобилния апарат на свид. Х., но К. отказал да го приеме преди да се излезе от „ iCloud“ на устройството. Подс. Д. се върнал с телефона при свид. Х. и го накарал да отключи телефона и излезе от „iCloud“, отправяйки му думите „Ще те пребия, отключвай телефона, излез си от айклауда, защото не мога да заложа телефона“. След това подс. Д. отишъл отново в Заложна къща „*****“, където заложил мобилния апарат на свид. Х.. За заложената вещ, свид. К. изготвил заложен билет № 2358 от 28.09.2021

г. и изплатил на подс. Д. сумата от 300.00 лева. Копие от зложния билет свид. К. предоставил на подс. Д.. При приемане в залог на мобилния апарат, от същия била извадена поставената в него СИМ карта. След като взел парите, зложния билет и СИМ картата от телефона, подс. Д. се върнал при свид. Х. и му заявил, че мобилния апарат е зложен за сумата от 300 лева и когато ги събере може да отиде да си откупи телефона от зложната къща. Подс. Д. върнал на свид. Х. СИМ картата от телефона, след което си тръгнал. След случилото се свид. Г. Х. се прибрал в дома си, но не споделил веднага с родителите, тъй като се страхувал от подсъдимия и се притеснявал родителите му да не разберат, че е вземал пари назаем и не ги е върнал. Впоследствие, след като преценил, че майка му- свид. Д. С.- ще разбере, че телефона му го няма, на 30.09.2021 г. й разказал за случилото се. Непосредствено след това, още същия ден, свид. С. и свид. Г. Х. отишли в Зложна къща „*****“ и поискали от свид. М. К. да откупят мобилния апарат „*****“ зложен от подс. Д.. Св. К. им обяснил, че срока за залог не е изтекъл и не е настъпил падежа, поради което за да откупят телефона следва да представят зложния му билет. В тази връзка, свид. Г. Х. се свързал с Д. по телефона и поискал от него да дойде и да им даде зложния билет, но последния отказал. Впоследствие свид. М. К. също разговарял по телефона с Д. и го убедил да дойде до зложната къща. Свид. С. и свид. Х. изчакали отвън пред зложната къща подс. Д., който след известно време дошъл на мястото, заедно със свид. А. З.. Пред свид. Д. С., подс. Д. обяснил, че сина й Г. Х. му дължи сумата от 200 лв. и заявил, че ако тя не му даде тази сума, той няма да й предостави зложния билет и няма да може да се откупи зложеният от него мобилен апарат на сина й. Св. С. извадила от чантата си сумата от 200 лева и ги предала на подс. Д., който отделил сумата от 100 лева и я предал на свид. А. З., а останалата сума от 100 лева прибрал в себе си. След това, подс. Д. предоставил зложния билет на свид. С., която влезнала в зложната къща и откупила зложения мобилен апарат на сина й за сумата от 310 лв.. След като взели телефона от зложната къща, свид. С. и свид. Г. Х. отишли до РУ Кърджали, където свид. Х. подал жалба за случилото се. Въз основа на жалбата е извършена проверка от органите на полицията, а впоследствие е образувано настоящото досъдебно производство.

В назначена на досъдебното производство съдебно - оценъчна експертиза, вещото лице е дало заключение, че стойността на мобилен телефон, марка „*****“, модел „*****“ с имей № ***** и № ******, ведно с намиращата се в него СИМ карта на „Виваком“ и силиконов протектор /кейс/, отнети от владението на Г. Х., възлизат на обща стойност 1263.10 лева към момента на извършване на деянието. По вещи стойността е както следва: мобилен телефон марка „*****“, модел „*****“ с имей № ***** и № ***** 1230.60лв.; сим карта на „Виваком“ - 10.00 лв.; и силиконов протектор /кейс/ - 22.50 лева.

Съдът, след събиране в съдебно заседание на наличните доказателства,

приема, че обвиненията срещу Д. не са доказани по безспорен и категоричен начин, поради следното:

Обвинителният акт е базиран изцяло на показанията на пострадалите свидетели Г. Х. и майка му- св. Д. С., като са игнорирани показанията на останалите свидетели.

За съставомерността на деянието по чл. 198 ал.1 от НК е необходимо да бъде отнета движима вещ от владението на другото без негово съгласие, като бъде употребена принуда в двете й форми- сила или заплаха. Тук следва да се отбележи, че освен двамата преки участници на събитието на 28.09.2021г. и техните диаметрално противоположни показания за случилото се, липсват други преки доказателства, което затруднява установяването на обективната истина. Според обвинението подс. Д. е употребил сила- хванал Х. за ръката и издърпал от джоба на якето му мобилния телефон, и заплашване с думите „Дай си телефона или ще те пребия“. В хода на съдебното следствие св. Х. заявява, че до м. септември 2021г. с Н. Д. били в приятелски отношения, като лично на него не е дължал пари. Задължението му в размер на 230 лева било към св. А. З.. Когато Д. му взел телефона го заплашил, че ще го пребие. В същото време, поведението на Х. не отговаря за лице, спрямо което е извършен грабеж- отишли заедно до заложената къща, Д. влезнал вътре и след малко се върнал с телефона при свид. Х. за да го отключи и излезе от „iCloud“, жалбата в полицията е от следващия ден, въпреки, че залагането на телефона е станало в ранния следобед на 28.09., през цялото време двамата са се намирали в централната част на града, където е имало много хора, но Х. нито е избягал, нито е отправил зов за помощ към минувачите. Според св. К., собственик на заложената къща, при него са дошли двама приятели, които залагат вещ. Момчето, което е било собственик на телефона, не било притеснено и деактивирал айклауда.

Св. А. З., приятел на Х. и на Д., удостоверява пред съда, че Х. му е дължал 230 лева, от които му бил върнал само 30 лева, след което спрял да му вдига телефона. Един ден /не си спомня датата/ през м. септември Д. му се обадил по телефона и казал да отиде до паспортна служба в гр. Кърджали. Когато отишъл, там били Д. и Х.. В присъствието на Х. Д. му дал 100 лева, като за издължаването останали още 100 лв. Х. казал, че е дал телефона си на Д. за да го заложи и да си изплати задълженията. Бил спокоен. Такива показания св. З. е дал още в хода на досъдебното производство на разпитите пред съдия, в които удостоверява, че Х. лично му е казал, че е дал телефона си на Д. за да го заложи.

В показанията си св. Д. С.- майка на Г. Х., заявява, че на 30.09.2021г. следобед, синът ѝ се прибрал много притеснен. Казал ѝ, че Н. /Д./ му взел телефона и го заложил, след което двамата веднага тръгнали към заложената къща. Твърди, че Г. /Хростов/ има страх от нея, от баща си и от Н.. Тези показания на св. С. поставят въпроси, чиито отговори не са еднозначни. Така, телефонът е заложен на 28.09., а свидетелката е видяла Г. много притеснен на

30.09. следобед, което поставя въпроса защо Г. не е бил „много притеснен” на 28 и 29.09.2021г. Защо двамата не са сигнализирали полицията за извършеното престъпление преди да отидат в заложената къща да откупят телефона. Защо свидетелката е дала 300 лв. на Г. и още 200 лв. пред заложената къща. Отговорите на тези въпроси не са еднозначни, предвид наличните доказателства, и могат да ползват както твърденията на пострадалия, така и тези на подсъдимия.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че деянието не е доказано по категоричен начин- съществуват сериозни съмнения за употребените от подсъдимия сила и заплахата при отнемане на телефона, поради което подс. Д. следва да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 198 ал.1 от НК.

За обвинението по чл. 214 ал.1 от НК

За съставомерността на деянието по чл. 214 ал.1 от НК е необходимо чрез физическо или психическо въздействие деецът да мотивира изнудвания сам да направи разпореждане, което причинява лично на него или на друго имотна вреда. Според обвинението, на 30.09.2021 г. в гр. Кърджали, подс. Д. с цел да набави за себе си и за друго - А. М. З. от гр. Кърджали, имотна облага - за всеки от тях по 100.00 лева, общо в размер на 200.00 лв., принудил Д. Г. С. от гр. Кърджали, чрез заплашване - че няма да предостави заложенния билет и да освободи от залог отнетия и оставен преди това от него в заложна къща „*****“ гр. Кърджали мобилен телефон марка „****“, модел „*****“, ползван от сина й Г. М. Х., да извърши нещо противно на волята й - да му даде парична сума в размер на 200.00 лева, и с това й е причинил имотна вреда в размер на същата сума. Т.е., според обвинителния акт изнудваното лице е Д. С., която на 30.09.2021г. е дала на подс. Д. 200 лева.

Така повдигнатото обвинение срещу подс. Д. не се доказва от събраните по делото доказателства. Така, пострадалата С. заявява пред съда, че е дала 200 лв. на сина си Г. пред заложената къща, който ги е предал на подсъдимия. Св. Г. Х. също твърди, че той лично е дал на подсъдимия 200 лева пред заложената къща, които той разделил със св. З.. Свидетелят З. твърди, че пред заложената къща св. С. казала на сина си „върни парите на момчетата” и Г. извадил от портмонето си 200 лева и ги предал на подс. Д., който веднага дал на З. 100 лева. От изложеното е видно, че С. не е давала лично пари на подсъдимия, макар и парите дадени от сина й да са били нейни.

С оглед на изложеното съдът намира обвиненията срещу Н. Д. за недоказани по несъмнен и категоричен начин, поради което и на основание чл. 304 от НПК същият следва да бъде признат за невиновен по предявените му обвинения по чл.198 ал.1 и по чл. 214 ал.1 от НК.

Съдия:

